

РЕШЕНИЕ

№ 3280

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1335** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на изпълнителния директор на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК] – инж. Ц. Б., депозирана чрез пълномощника му – старши юриконсулт В. В. против Решение № 8 от 03.01.2023 г., постановено по НАХД № 7157/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав. С Решението е потвърдено Наказателно постановление № НЯСС-255 от 24.11.2021 г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с което на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ), на основание чл. 200, ал. 1, т. 39 от Закона за водите е наложена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева за извършено административно нарушение на чл. 190а, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 3 от Закона за водите (ЗВ). В тежест на касатора е възложено заплащането на разноските на ДАМТН за въззивното производство – юриконсултско възнаграждение на процесуалния представител на председателя на ДАМТН.

В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – т.3 от НПК. Прави се искане решението на Районния съд да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което да се отмени и наказателното постановление, предмет

на съдебен контрол. Искането е мотивирано с аргументите, изложени и във въззивната жалба. Твърди се, че и въззивният съд не е приложил правилно материалния и процесуалния закон. Изложени са съображения за наличие на основанията по чл. 28 от ЗАНН. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение и пред двете съдебни инстанции.

Ответникът по жалбата – председателят на ДАМТН, чрез процесуалния си представител, е депозирал писмено становище по касационната жалба, в което застъпва тезата за нейната неоснователност. Излага подробни съображения за обосноваване и законосъобразност на въззивното решение. Счита, че са спазени процесуалните изисквания при констатирането и санкционирането на административното нарушение, посредством ангажирането на обективната отговорност на Държавното предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ с наказателното постановление предмет на съдебен контрол. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за касационното производство. Алтернативно моли при уважаване на жалбата на касатора – възнаграждението на процесуалния му представител да бъде определено в минималния размер.

В съдебното заседание пред настоящата инстанция страните не се явяват и не се представляват.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваното с нея решение - правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София-град, X. касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, лице, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на 17.01.2023 г., а жалбата е заведена в СРС на 31.01.2023 г.), срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд, анализирайки информацията от събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени източници – показанията на актосъставителя свид. Д. Я. – К. и приобщените, на основание чл. 283 от НПК, писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна:

На 30.03.2021 г. е извършена проверка от служители на ДАМТН на язовир „Вратарите“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 12231.110.59 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], [община], област Д.. Съгласно Акт за публична държавна собственост № 5679 от 11.10.2019 г., издаден от Областен управител Д., язовирът е актуван като публична държавна собственост с предоставени права на управление, на основание чл. 19б, ал. 3 от Закона за водите (ЗВ), на санкционираното Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (л. 17 – 18 от делото).

При извършената проверка е установено, че в ДАМТН не са представени документи от геодезическо заснемане на язовира, съдържащо данни за височината на стената, откоси, характерни коти и съоръжения - изисквания, въведени с разпоредбата на чл. 10б, ал. 1, т. 1 от Наредбата за условията и реда на осъществяване на техническата и

безопасна експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние, приета с Постановление на Министерския съвет № 12 от 28.01.2020 г., обн. в ДВ, бр. 9 от 31.01.2020 г.

Въз основа на тези констатации, контролните органи отразили в съставения Констативен протокол от проверката № 05-02012 от 31.03.2021 г. (л. 19 – 22 от делото), че собственикът на язовира не е изпълнил задължителните предписания, дадени при предходна проверка на служители на ДАМТН, отразени в Констативен протокол № 05-02-25 от 08.10.2020 г. (л. 23 – 26 от делото), връчен на представител на санкционираното дружество на 09.11.2020 г. В Констативния протокол от 08.10.2020 г. е посочен срок за изпълнение на предписания – 30.11.2020 г.

Въз основа на отразените констатации в съставения на 31.01.2021 г. Констативен протокол, в присъствието на упълномощен представител на изпълнителния директор, представляващ санкционираното ЮЛ, съгласно заповед № РД-202 от 18.05.2021 г., свид. Д. Я. – К., в присъствието на колегата си Я. Д., който е участвал и при проверката на 30.03.2021 г., е съставила Акт за установяване на административно нарушение № 05 – 090, в който отразила фактическите констатации от проверката и ги е квалифицирала като административно нарушение по чл. 190а, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 3 от Закона за водите – „Собствениците на язовирни стени и съоръжения са длъжни да изпълнят предписанията по т. 3 на ал. 1.“. Препис от АУАН е връчен на представителя на санкционираното ЮЛ в деня на съставянето му.

В срока, по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН санкционираното дружество е подало възражения, в които е изложило идентични аргументи с тези отразени във въззивната и касационната жалба – неспазване на 3-месечния срок по чл. 34 от ЗАНН от момента на откриване на нарушителя до издаване на АУАН, липса на компетентност от лицата дали предписания.

Административно-наказващият орган е приел за неоснователни възраженията и проверявайки обосноваването и законосъобразността на съставения АУАН е издал НП предмет на съдебен контрол, с което на основание чл. 83 от ЗАНН във вр. чл. 201, ал. 12 във вр. чл. 200, ал. 1, т. 39 от Закона за водите, е наложил имуществена санкция в минималния предвиден от закона размер от 1 000 лева на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ).

Към преписката са приложени доказателства за връчване на всички съставени документи от служителите на ДАМТН – Констативните протоколи от 08.10.2020 г. и от 31.03.2021 г., АУАН и НП.

Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното административно нарушение, като е спазил и процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници. Постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

В мотивите на обжалваното решение СРС е кредитирал изцяло информацията, съдържаща се в приложените към административната преписка документи, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК, както и показанията на актосъставителя Д. Я. - К.. Въз основа на тези доказателствени източници са направени изводите за спазване на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН, както и на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Прието е въз основа на приложеното заверено копие от заповедта на председателя на ДАМТН № 218 от

19.04.2021 г. (л. 6 – 8 от делото), че актосъставителят е надлежно оправомощен и е разполагал, с предвидената в чл. 201, ал. 12 и ал.1 от Закона за водите материална компетентност да състави АУАН.

Неоснователни са възраженията на касатора за неправилно определяне на датата на извършване на административното нарушение. В жалбата, а и в хода на административно-наказателното производство не се твърди към момента на съставяне на АУАН санкционираното ЮЛ да е изпълнило дадените му предписания с Констативния протокол от 08.10.2020 г. В този аспект, доколкото в АУАН е отразено, че констатациите за неспазване на изискванията на чл.190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите са установени при проверка, извършена на 30.03.2021 г., въпреки че срокът за изпълнение на предписанията, е изтекъл още на 01.12.2020 г., не е спорно, че към 30.03.2021 г. задължението за представяне на документи в ДАМТН, доказващи извършено геодезическо заснемане на язовир „Вратарите“, съгласно изискванията на чл. 106, ал. 1, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол на техническото им състояние (Наредбата), не е направено. В този аспект законосъобразно в мотивите на обжалваното решение е прието, че 3-месечният срок, визиран в нормата на чл. 34 от ЗАНН, започва да тече от момента на установяване на нарушението от контролните органи, което е могло да бъде извършено още на 01.12.2020 г. (непосредствено след изтичане на определения срок за изпълнение на предписанията) или при извършване на последваща проверка, каквато в настоящия казус е направена на 30.03.2021 г. Нещо повече, обосновано в становището по касационната жалба на процесуалния представител на административно-наказващия орган се сочи, че и позитивната нормативна уредба към процесния период - § 3, ал. 1, б. „а“ от Преходните и заключителните разпоредби на Наредбата е предвиждала задължение за упражняващите правата на собственост върху язовири да ги приведат в съответствие с изискванията на чл. 106 от Наредбата в срок от 6 месеца от влизането ѝ в сила, който е изтекъл на 31.07.2020 г.

Законосъобразно, позовавайки се на разпоредбите на чл. 139д във вр. чл. 139а, ал. 6 от Закона за водите, въззивният съд е приел, че санкционираното дружество е адресат на задължителните предписания по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ, тъй като упражнява правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях по отношение на всички язовири, чиято собственост е прехвърлена безвъзмездно от общините на държавата, какъвто е и процесният язовир Вратарите.

Изложеното дава основание на касационната инстанция да приеме за законосъобразен и съответен на установените фактически обстоятелства изводът на въззивния съд, че цитираната като нарушена в НП норма на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ съдържа конкретно правило за поведение, което не е било изпълнено от касатора. Спазването на формалните изисквания на чл. 34, чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при съставяне на Акта за установяване на административното нарушение и издаване на наказателното постановление, е обезпечило ефективното упражняване на правото на защита на санкционираното юридическо лице. Приложената от административно наказващия орган санкционна норма на чл. 200, ал. 1, т. 39 от ЗВ напълно съответства на фактическите обстоятелства, установяващи елементите от състава на конкретното административно нарушение, чиято обществена опасност правилно е преценена като неотговаряща на критериите в разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид изложеното, обжалваното решение като валидно, постановено при спазване

на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на процесуалния представител на ответника ДАМТН следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер на 80 лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 8 от 03.01.2023 г., постановено по НАХД № 7157/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „С.“, [улица], представлявано от изпълнителния директор Ц. М. Б. да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в касационното производство.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.